

Sint-Petrus en H. Bernadette

Contactblad van de R.K. geloofsgemeenschap voor Oirschot en Spoorдонк
van de parochie Sint-Odulphus van Brabant

MAART 2016

Nieuwstraat 17, 5688 BD Oirschot. Tel. 0499-571250

VASTENACTIE 2016.

De gehele parochie Sint-Odulphus van Brabant gaat dit jaar de vastenactie voeren voor vier Braziliaanse projecten. In Oirschot en Spoorдонк worden de vastenzakjes met daarin uw bijdrage voor onderstaande projecten in de goede week door de contactpersonen weer opgehaald.

1. Lokaal in parochie in Palmeiro das Missões R.S.

Dit project is van pater Jan van Antwerpen uit Middelbeers. Palmeiras das Missões is een stad met 35000 inwoners in het zuiden van Brazilië, waar de Beerse pater Jan van Antwerpen al 40 jaar werkt. De bevolking bestaat voor het grootste deel uit jongeren uit de arbeidersklasse. Velen van hen zijn werkeloos omdat ze geen opleiding hebben en geen speciale vaardigheden. Ontwikkeling is de enige mogelijkheid in Brazilië om niet in het drugswereldje of de criminaliteit te belanden.

We willen bereiken dat de bijeenkomsten van de sociale en parochiële werken door kunnen gaan.

In de parochie wonen de armste mensen van Palmeiro das Missões. Dat zijn om en nabij 1800 mensen. Daarvoor wil pater Jan graag een vernieuwd gemeenschapslokaal.

De werkzaamheden worden door de mensen van de parochie zelf uitgevoerd. De eigen gemeenschap zorgt voor onderhoud, nog steeds op vrijwillige basis.

2. Kinderhuis in Casa do Guri in Ubã Minas Gerais.

Dit project is van Lida Post uit Oirschot.

In dit kinderkuis ofwel sociaal-medisch centrum worden week in week uit 800 kinderen opgevangen, geschoold, gevoed en gekleed. De Oirschotse verpleegkundige Lida Post heeft hier 17 jaar gewerkt en een nauwe band is blijven bestaan.

In de tijd waarop de moeders werken, komen de kinderen naar dit kinderkuis. Op deze manier worden arme gezinnen uit Ubã in de gelegenheid gesteld hun financiële situatie te verbeteren en worden de kinderen opgevangen. Er zijn ook kinderen die alleen een moeder hebben, vader heeft het gezin in de steek gelaten.

Als er wel een vader is in het gezin moeten beide ouders werken. Vader verdient vaak heel weinig om het gezin te onderhouden, omdat hij weinig of geen studie heeft gehad. Vandaar dat moeders ook moeten werken. Onge-schoolde mensen worden onderbetaald en kunnen moeilijk in hun eigen levensonderhoud voorzien.

De grootste zorg van Casa do Guri is om de mensen, die vaak in grote armoede leven, te kunnen blijven helpen.

Een bijdrage wordt gevraagd voor continuïteit van het kinderkuis voor ca. 800 kinderen, onderhoud van de crèche, voeding, schoolmaterialen en medicijnen.

3. Project in Lacir in Tapauã in Amazone.

Dit project is aangedragen door Riet van der Hijden uit Spoorдонк.

Het heet ook wel 'ZUSTER ROSA'. Een Thuis voor Jongeren en Kinderen. Het gaat om: in een tijdelijk en voorlopig onderkomen kinderen en jongeren opvangen die zich in een situatie bevinden van verlatenheid, kwetsbaarheid en slechte behandeling waarvan de families of verantwoordelijken geen mogelijkheid hebben om hun plichten van zorg en bescherming te vervullen. Het project wil kinderen en jongeren bijstaan van de gemeente Tapauã, in de staat Amazone, zonder of met heel zwakke familiebanden, of die slachtoffer geworden zijn van mishandeling, discriminatie, uitbuiting, seksueel misbruik en die onder curatele geplaatst zijn door de kinderrechter.

Doel: de opgevangen kinderen/jongelui een ruimte verschaffen waar ze samen kunnen leven, waar hun rechten en zelfstandigheid gerespecteerd worden en waar ze zich kunnen ontwikkelen op fysiek, emotioneel, sociaal en godsdienstig gebied door liefde, waardigheid, respect, vrijheid en gelijkwaardigheid en broederschap. Aan de opgevangen kinderen/jongelui voedsel, slaapgelegenheid, bad, opvoeding, godsdienst, sport en vermaak en gezondheid bezorgen. Zorgen voor vakopleiding. De families betrekken bij het hele proces om een terugkeer van de kinderen mogelijk te maken.

4. Kinderdorp CIDADE DOS MENINOS in Coronel Fabriciano.

Dit project is van de fraters van Tilburg, contactpersonen: Henk en Christianne van de Wal uit Oirschot (geassocieerden).

'Cidade dos Meninos' (Kinderdorp) geeft opvang voor kinderen van 0 tot 18 jaar. Het zijn weeskinderen, of straatkinderen die op tijd uit hun zware omgeving worden gehaald. Het kinderdorp heeft te maken met de lokale kinderbescherming. Er wordt gevraagd om meer ruimte voor gezondheid en therapie in het kinderdorp. De gezondheidszorg in Brazilië is moeilijk bereikbaar. Voor de kinderen is het haast ondoenlijk naar een huisarts te gaan. Daarom wil men graag verbouwen en bestaande ruimten inrichten, om dienst te doen voor doktersconsulten en therapeutische activiteiten.

Gevraagd wordt naar: aanschaf van bouwmaterialen, van aangepaste meubels, en voorziening van boeken, CDs, DVDs, speelgoed volgens pedagogisch advies.

Hongerdoek: 'De zeven werken van barmhartigheid'

Paus Franciscus heeft 2016 uitgeroepen tot het Jaar van Barmhartigheid.

In de beide kerken van onze geloofsgemeenschap Sint-Petrus en H. Bernadette hangt het HONGERDOEK waarop deze zeven werken van barmhartigheid zijn afgebeeld. Hieronder vindt u een omschrijving van elk onderdeel van het doek.

* de hungerigen voeden:

we beginnen in het midden, boven aan het woord Samen, en volgen het doek met de klok mee. Vijf broden en twee vissen, zeven in totaal. Een bijbelverhaal vertelt hoe een grote menigte daaraan genoeg heeft. Het wonder in dit verhaal is niet dat er brood vermenigvuldigd wordt, maar dat voedsel eerlijk gedeeld en verdeeld wordt. Pas als dit gebeurt zal er voor iedereen genoeg zijn.

* dorstigen te drinken geven:

een hand die een beker water aanreikt. Water, dat voor ons zo vanzelfsprekend is dat we het verspillen en vervuilen. Op zoveel plaatsen in de wereld is voldoende en schoon water géén vanzelfsprekendheid. Water is de bron van het leven. Mag iedereen putten uit die bron?

* de gevangenen bezoeken:

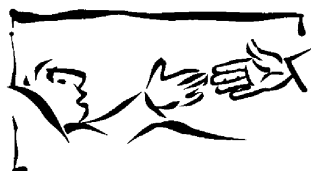
de vlam van Amnesty International bevindt zich in de bundel licht van Godswege. Het licht steekt af tegen het donkere van boete.

Barmhartig is het oog te hebben voor de mens wiens vrijheid wordt beknot. De naamloze gevangenen in de wereld, zij die de mond gesnoerd werden, monddood gemaakt, gemarteld. Hun boeien openbreken kunnen wij niet. Maar we kunnen wel onze solidariteit betonen.

* de zieken bezoeken:

iemand de hand boven het hoofd houden wil zeggen: wees maar niet bang, je bent niet alleen, ik ben er voor jou. Hen die ziek zijn, angst hebben voor wat komen gaat, zó nabij zijn, is barmhartig.

De zieke bezoeken, stil aan zijn of haar bed zitten, iets voorlezen of samen bidden. Waar mensen elkaar zo nabij zijn is het Gods hand die zegend nabij is.

* de vreemdelingen herbergen:

een uitnodigende hand, vreemdelingen op handen gedragen. Waar is die hand van ons die veiligheid en bescherming biedt? Die hand die richting geeft? Vreemdelingen, asielzoekers, vluchtelingen ... met hun onverstaanbare taal, ander geloof, vreemde gewoonten ... zijn zij niet welkom? Maar is hun verlangen naar veiligheid, bescherming en richting in hun leven niet even groot als dat van jou? Welk gebaar maak je dan naar deze medemensen?

* de naakten kleden:

een hand die een kledingstuk aanreikt. Zoveel mensen worden in de kou gezet. Soms kom je ze op het spoor: mensen wier toekomstdromen worden stopgezet. Geen werk meer, geen kansen. Mensen die de stille armen zijn in ons land, geen dromen meer hebben en van dag tot dag, van maand tot maand rond moeten zien te komen. En verder, de letterlijk naakten, door onrecht of rampen dakloos geraakt, helemaal overgeleverd aan de solidariteit en welwillendheid van anderen. Zal hun wachten toch niet tevergeefs zijn?

* de doden begraven:

eens gevormd uit het stof van de aarde mag een mens, die zijn of haar leven voltooid heeft, daarnaar terugkeren. Maar niet zijn of haar geest, hart en ziel. Die blijft van betekenis, voor eeuwig van waarde. Hartvormige bloemen en een roos vertellen van liefde en dankbaarheid. Begraven is meer dan begraven, het is respectvol uitgeleide doen. Respect voor de doden en barmhartigheid voor de levenden gaan hand in hand. Vaarwel zeggen en weten: de dood heeft niet het laatste woord; je bent en blijft door God erkend bij je naam, gegrift in de palm van zijn hand.

Kopij Contactblad Sint-Petrus en H. Bernadette

Uw eventuele bijdrage met betrekking tot onze geloofsgemeenschap kunt u tot uiterlijk 10 juni a.s. inleveren bij het parochiesecretariaat: Nieuwstraat 17, 5688 BD Oirschot, onder de vermelding: plaatselijk katern Contactblad; of via E-mail: parochieblad@petrusparochie.nl of: parochieblad@bernadetteparochie.nl

Familieberichten

DOPELINGEN SINT-PETRUS en H. BERNADETTE

06 december 2015: Mila van Wonderen
27 december: Emilie Ligthart
24 januari 2016: Kars van den Boogaart

24 januari: Raf Lavrijsen,
31 januari: Rens van Overbeek,
14 februari: Luuk Verspeek,.

OVERLEDENEN H. BERNADETTE

24-12-2015 Mart van de Poll, 80 jaar weduwnaar van Jeanne van de Gevel

We gedenken Mart, of Tinus zoals hij door veel mensen gekend of genoemd werd, als de eenvoud zelve. Jarenlang heeft hij gewerkt bij schoenfabriek "de Duifjes". Menig kind in Spoor-donk en omgeving, heeft gelopen op de schoentjes die Mart rechtstreeks van de fabriek voor hen meebracht. Eenmaal met pensioen genoot hij van de schoonheid van de natuur, de jacht en de mensen om hem heen. Op latere leeftijd trouwde hij met Jeanne, met wie hij een hechte twee-eenheid vormde. Haar te moeten missen viel hem zwaar, maar hij pakte het leven weer op, totdat hij ongeneeslijk ziek werd. Bijgestaan door familie en burens is hij vredig ingeslapen. Mart geloofde rotsvast in een hereniging met Jeanne en alle dierbaren. Laten wij kracht putten in het geloof dat zij samen mogen delen in Gods eeuwige vrede.

OVERLEDENEN SINT-PETRUS

15-12-2015 Jo Hessels, 69 jaar echtgenote van Henk van der Linden

Jo en Henk hadden drie kinderen, waarvoor zij met liefde zorgde, evenals voor het vee en alles in en rond het huis. Haar kleinkinderen waren haar grote trots en ze had altijd tijd voor hen. Bloemen waren haar lust en leven, ze stonden er altijd prima bij. Ze zette zich volledig in voor de slachterij in Oirschot en later in Kortenaken, niets was haar teveel. Vakanties heeft ze niet gekend, maar ze bezocht wel graag beurzen, markten, concerten en attractieparken. Ze hield met iedereen contact, zowel persoonlijk als via social media. Helaas heeft ze ook tegenslagen gekend en moeten doorstaan. De strijd met haar ziekte ging ze moedig aan, maar helaas heeft ze die verloren.

26-12-2015 Miet Wolfs, 87 jaar echtgenote van Frans van Woensel

Miet was de oudste uit een gezin van 9 kinderen. Haar hele leven heeft ze hard gewerkt en bescheiden geleefd. Samen met Frans kreeg ze 7 kinderen en veel klein- en achterkleinkinderen. Ze genoot van haar mooie, grote gezin, vooral op zondagmiddag als iedereen thuis was. Ze was heel gelovig en bezocht vaak de kerk en de H. Eik. Sinds vorig jaar ging haar gezondheid achteruit. Ze zei altijd: "alles komt goed". Maar de laatste weken werd de pijn ondraaglijk, ondanks de medicatie die ze kreeg. Ze wilde het leven niet loslaten, omdat ze haar man en

Ommekeer

Het ontwaakt weer: de zin in leven.
Pasen zet daar de toon voor aan.
Na ingekeerd geduldig wachten
kan uit de kou iets warmes ontstaan,
verandert kil in zachte nevels,
wordt doods al ras verleden tijd,
gaat het uitzicht groenig kleuren,
raakt het land zijn vrieseelt kwijt.
Paaskracht is het haast te noemen:
leven barst uit menig voeg;
van dit jaarlijks boven-wonder
krijgen mensen nooit genoeg!

Christianne van de Wal

kinderen niet wilde achterlaten. Nadat ze van iedereen persoonlijk afscheid had genomen en de wens had uitgesproken, dat de familieband in stand gehouden moest worden is ze van ons heengegaan.

15-01-2016 Gemma Bullens, 64 jaar echtgenote van Piet van Esch

Gemma was een lieve, hartelijke en warme vrouw en moeder. Altijd vriendelijk en opgewekt. Haar gezin was haar grote rijkdom en ze was een trotse oma voor haar kleinkinderen. Als 'kleuterjuf' was ze zeer betrokken bij haar leerlingetjes en hun ouders. Deze baan was haar op het lijf geschreven. Ze had veel vriendinnen om mee te wandelen, tennissen en gezellig te buurten. Haar grote verdriet was het overlijden van zoon Freek door een noodlottig ongeval.

Ze raapte al haar moed bijeen om door te kunnen gaan met het leven. Na haar prepensioen legde zij zich toe op vrijwilligerswerk; vooral in de kerk was zij zeer betrokken als lector, voorganger woord- en gebedsdiensten, coördinator van de avondwake, het parochiesecretariaat en kerkbalans. Ook was zij zeer betrokken bij 'Oirschot Doet'. Een onomkeerbare ziekte trof haar, ze heeft deze moedig doorstaan en dapper gevochten voor herstel, maar het heeft niet mogen baten.

Zij zal door velen gemist worden, maar de herinneringen blijven levend.

05-01-2016 Vera van Gerven, 23 jaar

Vera was een knap, lief, intelligent meisje. Naast haar vader had ze een broer en een zus. Na het overlijden van haar moeder door een ongeneeslijke ziekte, kreeg ze een 'bonus moeder en familie' waar ze een goede band mee kreeg. Ze was een strever, ze wilde overal het beste uit halen. Ze studeerde hard aan de Hoge Hotelschool in Maastricht. Ze genoot van het studentenleven, samen met haar vriend. Ze hield van uitgaan en lachen met vriendinnen. Ze was ook sportief: ze fietste drie keer de Alpe d'Huez ter nagedachtenis aan haar moeder. Ook de neven- en nichtendagen waren een belevenis, ze was gezellig en had veel humor. Een ongeneeslijke ziekte trof haar; daardoor kon ze haar toekomstplannen niet meer verwezenlijken. Ze heeft gestreden voor wat ze waard was, steeds positief gebleven. Maar wat rest zijn alleen maar mooie herinneringen.

**06-01-2016 Bertha Raaymakers, 89 jaar
weduwe van Ad van Iersel**

Bertha was een zorgzame, kordate vrouw en moeder. Naast haar grote gezin had ze ook nog de zorg voor het kruidenierswinkel-tje in Spoorndonk. Later verhuisde zij samen met haar man naar Oirschot. Ze zette zich in voor de parochie, de Zonnebloem en zamelde ze goederen in voor Polen. Ze was blij met de komst van kleinkinderen. Na het overlijden van haar man verminderde haar geestelijke gesteldheid en werd haar wereld kleiner. Voor de verzorging verhuisde ze naar 'Amalia'. Na een val waarbij ze haar heup brak is ze, na voorzien te zijn van de ziekenzorg, rustig uit het leven weggeleden.

**14-01-2016 Kees van Laarhoven, 82 jaar
echtgenoot van Netty van den Broek**

Kees was een zorgzame man en vader, die het belangrijk vond dat het zijn gezin aan niets ontbrak. Hij maakte lange dagen als vrachtwagenchauffeur. Kees had een passie voor auto's en autorijden. Na zijn pensionering bleef hij chaufferen op de buurtbus en iedereen in zijn familie- en kennissenkring, die verlegen zat om vervoer kon van hem op aan. Hij genoot als oppas-opa van zijn kleinkinderen. In zijn vrije tijd was Kees dikwijls te vinden in de natuur of in zijn tuin. Hij was een bescheiden man die niet veel praatte over zichzelf. De ander was belangrijker.

Spreekwoorden als: "wie goed doet, goed ontmoet" en "bescheidenheid siert de mens" pasten bij Kees.

**18-01-2016 Jan van Hooff, 63 jaar
echtgenoot van Arna Kuijpers**

Jan was een man van weinig woorden, tevreden, gevoelig, eenvoudig en betekenisvol voor zijn gezin. Hij werkte als meubelmaker, een ambachtelijk vak dat hij met veel toewijding beoefende. Hij genoot van de schoonheid van de natuur en de vogels. Zijn kleinkinderen waren zijn grote trots.

Jan werd de afgelopen jaren drie keer geconfronteerd met een ernstige ziekte, die onomkeerbaar was. Hij was niet bang om te sterven en wist met deze wetenschap goed om te gaan. Wekelijks ging hij naar de H. Eik om zijn gedachten en gevoelens neer te leggen en een kaarsje te branden. Hij is toch nog onverwachts van ons heengegaan en de mooie herinneringen die hij achterlaat, blijven in ons hart bewaard.

**22-01-2016 Sjaan van de Loo, 84 jaar
weduwe van Gerardus van Kollenburg**

Sjaan was een lieve bescheiden vrouw. Door de drukke werkzaamheden van haar man was ze dikwijls thuis en deed de opvoeding van haar 6 kinderen vrijwel alleen en dat was haar wel toevertrouwd. Sjaan liet iedereen in zijn eigen waarde. Ze was bij iedereen geliefd door haar eenvoud.

Ze zong ruim 25 jaar in het dameskoor. Spelen op de mondharmonica, puzzelen en televisiekijken waren ook hobby's van haar. Samen met haar man heeft ze veel vakantie-reisjes ondernomen. Ze genoot erg van haar kleinkinderen en achterklein-kind. Nadat haar man was overleden pakte ze de draad weer op. De zondagse uitstapjes met een van haar kinderen waren de hoogtepunten van de week, alsook de kaartavond.

Nadat haar gezondheid minder werd, bleef ze toch haar wilskracht behouden.

Het kaarsje is echter langzaam maar zeker uitgegaan.

**23-01-2016 Diane Smulders, 48 jaar
partner van Martien Klaassen.**

Diane was moeder van Dirkje en Josje, haar twee dochters waar ze ontzettend trots op was en waarmee ze veel activiteiten ondernam. Ze heeft een mooie tijd beleefd, maar ook veel tegenslagen en verdriet gekend. Ze bezat echter een vechtersmentaliteit waardoor ze toch staande wist te blijven. Voor haar cliënten en collega's in de zorg had ze altijd een luisterend oor en bracht ze gezelligheid. Met haar vriendinnenclub maakte ze vele leuke uitstapjes. Ze gaf fleur aan het leven.

In november kreeg ze de mededeling dat ze ongeneeslijk ziek was. Dit was een klap voor haar en voor haar omgeving. In de eerste plaats voor haar dochters en levensgezel, haar ouders, zussen en verdere familie en vrienden die haar steunden waar mogelijk was. De fotoshoot voor haar laatste verjaardag was een schot in de roos. Ze was er heel blij mee. Door de overweldigende belangstelling en medeleven was dit haar mooiste verjaardag geworden. Nu zal ze vanuit de hemel haar dochters blijven volgen en begeleiden.

**23-01-2016 Theo van de Loo, 90 jaar
weduwnaar van Corrie de Bruin**

Theo was een goede vader en opa. Hij genoot van de zondag als zijn hele familie bijeen was. Hij was de pater familias, een verbinder. Soms ernstig en standvastig, positief ingesteld en bourgondisch, ad-rem, verteller. Hij was een harde werker, ruim 40 jaar was hij boekhouder bij brouwerij De Kroon. Hij was wet-houder, ambtenaar van de burgerlijke stand.

Hij was een echte Oirschotse mens en hield van tradities wat tot uiting kwam door zijn betrokkenheid bij het Gilde en de heemkundekring, waarvoor hij onderscheiden werd. Mede door zijn voorspraak zijn de veldkruisen geplaatst en de gedenkplaten in de H. Eik aangepast. Zijn laatste werk was zijn schrijven over het Jodendom in Oirschot. Hij was zeer godsdienstig. Hij was niet bang voor de dood, hij was er benieuwd naar, zoals hij schreef: "de dood is geen punt, maar een komma". Dat hij moge rusten in vrede.

29-01-2016 Adriaan van de Ven, 83 jaar

Adriaan had een warme belangstelling voor zijn omgeving, vooral voor zijn familie. Hij was een zeer gelovig mens. Hij hield van mooie dingen, vooral antiek en speelde graag piano. Adriaan had gauw het idee dat hij tekortschoot en wellicht zijn de jaren die hij in Sint-Anna ter Muiden doorbracht, de gelukkigste van zijn leven. Later keerde hij terug naar Eindhoven, omdat hij dichter bij zijn familie wilde zijn. Nadat een herseninfarct hem had getroffen en het leven lichamelijk zwaar voor hem was, begon hij elke dag toch weer met nieuwe moed.

**14-02-2016 Jo van Vugt, 82 jaar
weduwnaar van Netty van de Pol**

Jo was een Oirschottenaar in hart en nieren. De laatste telg uit een groot gezin. Hij was sterk verbonden met zijn 'Netje' en heeft haar tot het einde verzorgd. Hij was een echte familieman met veel humor. Hij was ook een denker en niet altijd gemakkelijk voor anderen en voor zichzelf. Hij was een deskundig en precieze klokkenmaker en genoot van bridgen en biljarten. Een kort en hevige ziekbed heeft hem overvallen. Tot het laatst was hij helder van geest en heeft zijn lot aanvaard, overtuigd van een gelukkig weerzien met Netty.